

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14457-02-22 מדינת ישראל נ' חדד ואח'
ת"פ 27407-08-22

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ גב' איה הלסי, מתמחה
מטעם תביעות ירושלים

נגד

הנאשמים

1. חגי חדד
2. יוסף בר שלום
שניהם ע"י ב"כ עוה"ד אלי פרי

גזר דין

1. **הנאשמים** הורשעו על-פי הודאתם בת"פ 14457-02-22 בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוואתא**, לפי סעיפים 380 ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 11.6.2021 בשעת אחר צהריים, הגיעו הנאשמים ברכב נהוג בידי נאשם 2 לרחוב בירושלים. הנאשמים הבחינו בשלטים על לוח מודעות שנתלו כשעה קודם לכן ע"י המתלונן. נאשם 2 עצר לצד לוח המודעות ונאשם 1 החל לתלוש את המודעות. באותו זמן הבחין המתלונן במעשיהם של הנאשמים, ניגש אליהם וביקש מהם שלא לתלוש את המודעות ושאל לפשר מעשיהם. באותן הנסיבות החל ויכוח בין השלושה, כשבמהלכו ניגש נאשם 1 בשנית ללוח המודעות ותלש מודעות נוספות. נאשם 2 הבחין כי המתלונן רוצה להתקדם ושם יד על חזהו של המתלונן. או אז המתלונן ריסס גז פלפל על פניו של נאשם 1. נאשם 2 הבחין בכך, ניגש לתא המטען של הרכב, הוציא משם מקל, ורדף אחרי המתלונן והיכה אותו מספר פעמים. באותו זמן, רץ גם נאשם 1 לעבר המתלונן, אחז בגופו בחוזקה, כשבמקביל המתלונן מנסה לחמוק מאחיזתו של זה בעוד נאשם 1 מכה אותו. מיד לאחר מכן הצליח המתלונן להשתחרר מנאשם 1, נמלט מהמקום כאשר נאשם 2 בעקבותיו. בהמשך חזר נאשם 2 לרכב, ובשלב זה התקרבו אליו המתלונן וריסס לעברו פעם נוספת גז פלפל. ממעשיהם של הנאשמים נגרר למתלוננת חבלות בחלק העליון של גבו ובצווארו משמאל, והוא נזקק לזריקה לשיכוך כאבים. בנוסף נשברו משקפיו בשווי 600 ₪.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14457-02-22 מדינת ישראל נ' חדד ואח'
ת"פ 27407-08-22

2. **נאשם 2**, הודה והורשע בכתב אישום נוסף בת"פ 27407-08-22 בעבירה של **ניסיון תקיפה סתם**, לפי סעיפים 379 ו-25 לחוק העונשין. מחלקו הכללי של כתב האישום עולה כי בין הנאשם למתלונן נתגלע סכסוך שכנים. מן העובדות עולה כי ביום 25.12.2020 בשעת צהריים בירושלים, ניגש הנאשם למתלונן. המתלונן התקדם לעבר ביתו, והנאשם ניגש אליו מאחור וניסה לבעוט בו בגבו.

מהלך הדיון

3. הנאשמים הודו במיוחס להם במסגרת הסדר טיעון שבו הצהירה המאשימה כי תעתור לכל היותר למאסר קצר ותעמוד על הרשעה. הוסכם כי הסניגור יוכל לבקש משירות המבחן לבחון את שאלת ביטול ההרשעה.

תסקירי שירות המבחן

4. **נאשם 1** – מהתסקיר שהוגש בעניינו עולה, כי הנאשם כבן 22, רווק, עובד בתחום השיווק של חבילות נופש ושומר על יציבות תעסוקתית. בערבים לומד בישיבה. הנאשם בגר מסגרות לימוד חרדיות ולא התגייס לצבא נוכח אורח חייו. לנאשם אין עבר פלילי. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וסיפר כי הרקע לאירוע היה תחרות שבין תולי מודעות של חברות מתחרות. הנאשם לא סבר שהוא זקוק לטיפול. שירות המבחן התרשם מצעיר שאין בו דפוסים אלימים, ויש לו שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי שעשוי להיתרם מתהליך טיפולי. השירות העריך כי רמת הסיכון להישנות עבירות נמוכה וכך גם רמת חומרתן. השירות המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 140 שעות, צו מבחן לשנה, אך לא המליץ על ביטול ההרשעה נוכח אי הוכחת נזק קונקרטי.

5. **נאשם 2** – מהתסקיר שהוגש בעניינו של זה עולה, כי הוא כבן 23, תלמיד ישיבה, מגיע מרקע חרדי ועל-רקע זה לא התגייס לצבא. לנאשם אין רישום פלילי. הוא קיבל אחריות לעבירות שביצע, הגם ששירות המבחן התרשם מאי גילוי אמפטיה לנפגעי העבירה וייחוס אחריות למתלוננים. שירות המבחן העריך כי לנאשם שאיפות נורמטיביות, נכונות לקחת חלק בטיפול למניעת אלימות, והוא לא פתח תיקים מאז 2021. השירות העריך כי נשקפת מן הנאשם רמת סיכון בינונית להישנות העבירות ברמת חומרה נמוכה. שירות המבחן לא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14457-02-22 מדינת ישראל נ' חדד ואח'
ת"פ 27407-08-22

בא בהמלצה לביטול ההרשעה בהיעדר נזק קונקרטי, והמליץ על הטלת שלי"ץ בהיקף 180 שעות לביצוע ב"מינהל קהילתי אשכולות" בירושלים, צו מבחן לשנה, מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות.

טיעונים לעונש

6. ב"כ הצדדים נותרו חלוקים בשאלת ביטול ההרשעה אך הסכימו על העונשים שהמליץ עליהם שירות המבחן. לפיכך, הדיון יתמקד בשאלת ההרשעה בלבד.

7. ב"כ המאשימה סברה, כי אין מתקיימים התנאים שבדין, דהיינו הוכחת נזק קונקרטי, ולכן אין הצדקה לבטל את ההרשעה. הסניגור מנגד סבר שנוכח גילם הצעיר של הנאשמים, הקושי להצביע על נזק קונקרטי נוכח גילם הצעיר והפסיקה אליה היפנה, יש מקום לבטל את ההרשעה.

ביטול הרשעה

8. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן נ' מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7.

9. **אשר לתנאי הראשון**, ביחס לנאשם 1, על-פניו אין מדובר באירוע שאינו מאפשר ביטול הרשעה, בין היתר נוכח חלקו של המתלונן באירוע ותרומתו להתדרדרותו. עם זאת, הנאשמים גם יחד אחראים לאירוע האלימות ואין בתגובת המתלונן למעט מאחריותם. לצד זאת, כאמור, האירוע בנסיבותיו יכול לאפשר ביטול הרשעה, שכן ישנם חמורים ממנו. התמונה שונה ביחס לנאשם 2, שבעניינו הודה והורשע בשני תיקי אלימות נפרדים ונבדלים, הצטברותם יחד אינה מאפשרת מחילה לפנים משורת הדין בדמות ביטול הרשעה, שכן האירועים עשויים ללמד על דפוס התנהגות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14457-02-22 מדינת ישראל נ' חדד ואח'
ת"פ 27407-08-22

10. אשר לתנאי השני, לא הוכח כל נזק קונקרטי, ולא הוכחה קרבה לנזק שכזה. שני הנאשמים לא הביעו שאיפה מקצועית מיוחדת, לא הוכיחו הרשמה למסלול לימודים במשלח יד הדורש היעדר רישום פלילי, ועצם העובדה שהם צעירים לימים ובתחילת דרכם, אין בה כשלעצמה לחרוג מהפסיקה הברורה בסוגיה זו. אינני מקבל את הטענה בדבר "הגמשת התנאים" על-ידי הפסיקה, וגם אם לגיל צעיר יש משקל בהכרעות מסוג זה, הרי ששיקול זה מצטרף לשיקולים נוספים שבכל מקרה לגופו, עשויים להטות את הכף לטובת ביטול הרשעה. לא בָּכָדִי, לא הוגשה מטעם ההגנה הלכה של בית המשפט העליון התומכת בעמדתה, שכן אין הלכה שכזו. אין זה המקרה שלפנינו ביחס לשני הנאשמים, ולכן העתירה לביטול ההרשעה נדחית.

הסכמת הצדדים לעניין העונש עומדת במתווה תיקון 113

11. בהתאם לע"פ 921/17 אבו זעילה נ' מ"י (מיום 28.5.2017) על בית המשפט לבחון את הסכמת הצדדים לעונש בראי אבני הבוחן של תיקון 113. בהינתן מכלול הנסיבות של ביצוע העבירות ומידת אשם של הנאשמים ותרומת המתלונן בתיק הראשון לתמונה העובדתית, ובהינתן מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה (עבירות אלימות מסוג עוון), סבר שהסכמת הצדדים ראויה, ולכן אכבדה.

גזירת הדין

12. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 -

- א. 140 שעות שירות לתועלת הציבור (ש"ץ), בהתאם לתוכנית שיכין שירות המבחן ויגיש לבית המשפט עד ליום 1.6.2025;
- ב. 3 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות לרבות איומים;
- ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום;
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14457-02-22 מדינת ישראל נ' חדד ואח'
ת"פ 27407-08-22

נאשם 2 -

- ה. 180 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), ב"מינהל קהילתי אשכולות" בהתאם לתוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו, וזאת החל מיום 27.4.2025 ;
- ו. 5 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע ;
- ז. חודשיים מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים ;
- ח. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום ;
- ט. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

נוכח נסיבות התיק עיקרי, לא מצאתי צורך להטיל פיצוי.

הנאשמים הוזהרו כי אי ביצוע צו המבחן וצו השל"ץ עלול להוביל להפקעתם ולהטלת כל עונש חלופי לרבות מאסר.

ככל שהופקדו כספים, יושבו למפקידים בתיקים שבכותרת ובתיקים קשורים, על אף עיקולים.
יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ה, 09 אפריל 2025, במעמד הצדדים.

דוד שאול גבאי ריכטר, שופט

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14457-02-22 מדינת ישראל נ' חדד ואח'
ת"פ 27407-08-22